

Desencallant el nou Trueta

Ramon Serna i Ros

Jo diria que la recent reunió de l'alcaldesa de Girona, Marta Madrenas, amb representants de metges partidaris del nou Trueta al costat del Santa Caterina no ha estat tan negativa com comenta el cardiòleg Ramon Brugada a [Twitter](#). Si més no, és la primera vegada que l'alcaldesa accepta la possibilitat que finalment triomfi la "proposta dels metges". Coincideixo que al [seu escrit](#) li manca honradesa, com li retreuen tant en Brugada com en Lluç Salellas en un altre [fil](#) molt aclaridor.

Efectivament, Marta Madrenas segueix escampant dubtes sobre temes que ella hauria de tenir clars, dubtes simplement absurds. I asseveracions que ella hauria de veure que són falses. Això sí, crec que li hem d'agrair una confessió que ens fa, en concret que el Departament de Salut li va dir que de cap manera s'unificarien l'IAS i l'ICS-Girona. Primer perquè s'adiu amb la seva demanda de transparència. Segon perquè aquesta és una qüestió importantíssima, farcida de tabús que hem de superar.

Comencem per les afirmacions de dubtosa credibilitat. Malament anem si creiem que la urbanització dels terrenys de Domeny, feta per construir habitatges, serveix per a un gran hospital. Molt malament déu funcionar la nostra societat si donem per bo que la resolució dels suposats entrebancs urbanístics dels terrenys de Salt poden allargar 6 o 7 anys la construcció d'una infraestructura bàsica.

Pel que fa a la hipotètica pèrdua de llocs de treball, Marta Madrenas sap que l'informe emès per la consultora [Antares](#) recomana un hospital més petit que l'actual, i per tant amb menys personal. I Marta Madrenas hauria de saber que si fem un hospital més gran i més complex que l'actual, o simplement igual de gran però amb la complexitat que correspon a la nostra Regió Sanitària, es necessita més personal perquè més complexitat requereix més personal i el pressupost atorgat pel CatSalut ha de ser proporcionalment major. Però és que, a més, a ningú sorprén que una administradora pública defensi que han d'haver dos hospitals públics separats 3 km. amb l'objectiu de mantenir l'ocupació del personal? Què passa aquí? Una administradora defensa una despesa innecessària perquè la paga una altra administració? No sap que, tant en un cas com en l'altre, ho paguem els mateixos? No se li acut que, en el pitjor dels casos, es podria repartir el treball mantenint la plantilla i el seu salari amb menys hores de treball? Ha perdut de vista que a Catalunya som molta la gent que estem construint una nova societat on millorin les vides de tothom?

L'alcaldesa hauria de deixar de parlar de perdre un hospital, perquè sap que el que cura no és tenir molts hospitals sinó un hospital eficient dins d'un sistema sanitari eficient. És un disbarat que escampa tan poca educació sanitària com les paraules de la regidora de salut, Eva Palau, quan deia que cal que hi hagi una porta d'urgències per a coses lleus com una grip i una altra per a coses realment greus, com si no sabés que per una grip no s'ha d'anar a l'hospital sinó al CAP. I Madrenas ens torna a confondre, o està confosa, quan parla del Santa Caterina com a hospital de proximitat ignorant que el Trueta també cobreix aquesta faceta per a la zona nord de la comarca i el Pla de l'Estany.

I entrem ja al tema, menystingut fins ara en el gran [debat sobre el futur del Trueta](#), de la possible unificació de les institucions sanitàries, en concret de l'empresa pública IAS i de l'ICS-Girona, per molt que s'hagi utilitzat per fer por al personal. Madrenas hauria de saber que la idiosincràsia es refereix a les persones, i no a les institucions. És la "Peculiaritat de la constitució física o mental d'algú, temperament personal, que no poden ésser atribuïts a cap desenvolupament físic o psicològic general conegut". I les persones que formen part d'una i altra institució són del mateix planeta, del

mateix país, del mateix territori. És més, són treballadors públics. Per què han de treballar amb diferents condicions laborals? Perquè aquesta és l'única peculiaritat d'aquestes persones, una peculiaritat clarament atribuïble al desenvolupament d'un complicat [model sanitari](#) que, com a tal, [és nefast](#) i [cal canviar](#).

Quina idiosincràsia es va respectar al personal de l'IAS quan se'l va passar de la Diputació al CatSalut sense necessitat del seu consentiment? Quina idiosincràsia conserva el personal de l'ICS que ha patit tota mena d'atacs sense temps per respirar? El desenvolupament general conegut que trenca qualsevol indici d'idiosincràsia és la llei d'ordenació sanitària de Catalunya que consagra el pacte sociovergent, avalat de bon començament per ERC i, en la pràctica, també per ICV. El problema és el Gran Germà que plana per sobre dels polítics. Com ja he comentat en [escrits meus](#) anteriors, quan Marina Geli va arribar a la conselleria de salut, va dir que potser desapareixeria alguna empresa pública. Es referia a l'IDI (Institut de Diagnòstic per la Imatge), llavors molt conflictiu a Girona. Però el Gran Germà li ho va impedir. El mateix Gran Germà que ara diu a [Alba Vergés](#) que no permeti la desaparició de l'IAS, mitjançant la seva integració a l'ICS. Una integració que seria possible realitzar, sempre a l'alça pel que es refereix a condicions laborals, perquè ja en tenim experiències més que suficients i perquè és la manera més lògica de gestionar un complex sanitari. O tornem als regnes de Taifes?

Por a la centralització entesa com a una entitat pública més gran? Ja vaig comentar en el meu treball "[Catalunya en procés de desprivatització](#)" que més gran és Catalunya i a ningú se li acut donar la gestió de cada vegueria o comarca a una entitat pública o privada diferent. La por a la centralització és la mateixa por que tenen les entitats del Tercer Sector, per posar un cas, a ser absorbides per l'administració, i per això defensen parcialment la [Llei Aragonès](#). Per por a que li donin la gestió al Florentino Pérez, però per por també a perdre la seva autonomia de gestió. Però quina societat volem construir guiats sempre per la por? Cal desfer el tabú que administració pública és sinònim de burocràcia, perquè una administració pública compatible amb la creativitat i amb un estatut laboral únic per al seu personal és possible. La por que hauríem de tenir és a mantenir la centralització actual que ens obliga a anar sempre a Barcelona quan Barcelona podria venir a Girona, i no només en temps de flors.

No tancaré sense parlar de la suau referència que fa Madrenas a la Clínica Girona, perquè on situï la seva seu una empresa sanitària privada no hauria d'influir per a res en l'organització del que és plenament públic. En relació a aquesta clínica, només dir que el gran problema que hem de resoldre és, insisteixo, el del Gran Germà que li ha promès que continuarà essent indefinidament contractada. I aquest és un fet determinant, fins i tot més que els comentats fins ara, que ens pot impedir tenir l'hospital que ens cal.